

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-id254355c7-49ca-4ffb-8894-76f3e017591a.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Elskov og Venskab maa jeg dog endnu engang have fat paa. Det er aabenbart at man i Xstenheden aldeles har glemt hvad Kjerlighed er. Man lefler for Elskov og Venskab ærer og roser det som Kjerlighed, altsaa som en Dyd. Nonsens. Elskov og Venskab er jordisk Lykke, er Timelighedens Gode aldeles som Penge, Gaver, Talenter o: s: v:, kun endnu bedre. Man skal derfor ønske dem til Lykke, men sandeligen ikke gjøre dem indbildt vigtige. Kjerlighed er Selvfornegtelse, grundet i Forholdet til Gud. Tilsidst afskaffer man dette. Scribe har nu afskaffet Elskov, nu vover man endog frækt (som denne Emilie Carlèn) at ville forklare Guds-Kjerlighed som Phantasterie. Naa, det maa man nu holde et Fruentimmer til Gode, at hun godhedsfuldt vil afskaffe Gud, og lyksaliggjøre os ved at faae en lille Jomfrue til Ægte.

Man tænke sig følgende Novelle. Apostelen Paulus var egl. forelsket i en Captains Kone. Men Paulus var en Phantast, han vilde ikke gifte hende, uagtet hun var Enke. Nu kommer Nemesis over Paulus, thi Paulus var en Phantast. En Dag saae han hende skjenke Thee, og see hun var frugtsommelig – da vaagnede Smerten i Paulus (at det ikke var ved ham, at Enken var bleven frugtsommelig) og han fortvivlede.

Der er ikke let noget latterligere end naar en Forfatter vilkaarligt bruger Nemesis, fremstiller et Individ handlende rigtigt og saa bringer Nemesis over ham – fordi Forfatteren uheldigviis ikke har forstaaet, at han handlede rigtigt; fordi Forfatteren hverken veed ud ell. ind.